

818
Иоан Ватаци ще ти бъде баща, а императрица Ирина майка. Вярвам, че и при тях ще продължаваш да бъдеш същата мъдра и бланонравна девойка, каквато си била досега. Един ден, а дане той бъде по-далечен, ти ще бъдеш повикана да царуваш над страната, в която отиваш сега. Постарай се да вземеш пример от новата си майка и не ти желая нищо друго, освен да станеш някога тъй прочута с благочестието и мъдростта си, както е тя сега. Постарай се да бъдеш обичана и почитана в новото си отечество преди всичко с добродетелите на сърцето и ума, а после поради външните си качества. Защото скромността и искренности са най-високата украса на една жена.

Със спокойно лице и разкъсано от мъка сърце, царят отдръпна ръката си, която Елена бе обляла със сълзи. Той изпрати жена си, дъщеря си и знатните свадбари до брега и остана там чак дорде галерата се загуби в далечината, прилична на малка тъмна точкица.

И още стоя, дорде сенки забулиха снагата му и заличиха ранния блясък на изпъстрените му със сребърни ивици коси.

Корабът иде!

Първи го бе забелязал княз Теодор ~~Ватаци~~.

Младият годеник стоеше редом с майка си, на скъпия килим, послан върху скелята на пристанището в Лампсак. Слаб, висок, със замислено лице Теодор очакваше с боязън и свенливост момичето, което му бяха определили за невеста, която щеше да му бъде другарка в игрите и учението до деня на пълнолетието му, от когато бракът щеше да се счита за действителен.

Единствен син на императорската двойка, с нежно здраве и дълбока чувствителност, Теодор бе израстнал сред непрестаните грижи и прекомерна любов на своите родители. Напомнящ по външности дух високонравната си майка, сега той се вълнуваше заедно с нея пред чуждата девойка, която щеше да влезе в тяхното семейство.